

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 406/2017-2

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Branka Medančića predsjednika vijeća, Katarine Buljan članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Gordane Jalšovečki članice vijeća, Slavka Pavkovića člana vijeća i Damira Kontreca člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja C. A. d.d. Z., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku V. R., odvjetniku u Z., protiv tuženice B. C. iz S., OIB: ..., zastupane po punomoćniku B. R., odvjetniku u S., radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja protiv rješenja Županijskog suda u Osijeku broj Gž-1822/2016-2 od 13. listopada 2016., kojim je ukinuta presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru broj P-3902/2015-23 od 4. ožujka 2016. i tužba odbačena, a potvrđena prvostupanjska odluka o troškovima postupka, u sjednici održanoj 21. travnja 2021.,

r i j e š i o j e:

1. Ukida se rješenje Županijskog suda u Osijeku broj Gž-1822/2016-2 od 13. listopada 2016. i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.
2. Odluka o troškovima revizijskog postupka ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru broj P-3902/2015-23 od 4. ožujka 2016. odbijen je tužbeni zahtjev kojim je traženo da se tuženoj naloži isplatiti tužitelju iznos 160.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama počev od 1. srpnja 2008. do isplate, te je naloženo tužitelju isplatiti tuženoj na ime troškova postupka iznos 14.725,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama počev od 4. ožujka 2016. do isplate.

2. Rješenjem Županijskog suda u Osijeku broj Gž-1822/2016-2 od 13. listopada 2016. ukinuta je prvostupanjska presuda i tužba odbačena, a potvrđena odluka o troškovima postupka sadržana u prvostupanjskoj presudi.

3. Protiv drugostupanjskog rješenja tužitelj je podnio reviziju pozivom na odredbu čl. 400. st. 1. u vezi sa odredbom čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku navodeći kao sporna pravna pitanja:

"1. Ima li vjerovnik pravni interes za podnošenje kondemnatornog tužbenog zahtjeva (zahtjev na isplatu) protiv dužnika bez obzira na činjenicu postojanja uredno popunjene na FINU podnesene bjanko Zadužnice kao ovršne isprave koju mu je dužnik izdao?

2. Da li se popunjena i na FINU predana bjanko zadužnica, koja je prema čl. 215. OZ-a izjednačena s pravomoćnim rješenjem o ovrsi, može smatrati presuđenom stvari u pravom odnosu za koji je izdana?

3. Je li popunjena i na FINU predana bjanko zadužnica koja po OZ-u ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi isto što i presuđena stvar te prema tome predstavlja razlog za odbacivanje na isplatu podnesenog tužbenog zahtjeva?

4. Je li dopušteno sudu bez upuštanja u meritum stvari utvrditi da tražbina čiju isplatu vjerovnik traži je ista ona tražbina koja je naznačena u bjanko zadužnici podnesenoj FINI na naplatu?"

smatrajući da o rješenju istih ovisi odluka u ovoj pravnoj stvari, a koja i da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni jer da je o tim pitanjima Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Revt 167/07-2 od 15. travnja 2008. izrazio pravno shvaćanje suprotno onom iz pobijanog rješenja.

Predloženo je preinačenje pobijanog rješenja prihvaćanjem tužbenog zahtjeva tužitelja, podredno njegovo ukidanje i vraćanje predmeta drugostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

4. Na reviziju nije odgovoreno.

5. Revizija je dopuštena i osnovana.

6. Pobijanim rješenjem drugostupanjski sud je povodom žalbe tužitelja protiv prvostupanjske presude, a kojom je odbijen njegov tužbeni zahtjev da se tuženoj naloži isplatiti mu iznos 160.000,00 kn na ime neispunjene obveze iz ugovora o kratkoročnom kreditu, ukinuo prvostupanjsku presudu i tužbu odbacio pozivom na odredbu čl. 354. st. 2. toč. 9. Zakona o parničnom postupku, izrazivši pravno shvaćanje da je tužba kojom je pokrenuta ova parnica nedopuštena, a kod činjenice da tužitelj raspolaže bjanko zadužnicom izdatom mu na ime osiguranja povrata kredita, obzirom da je bjanko zadužnica ovršna isprava na temelju koje tužitelj može poduzimati radnje radi naplate svoje tražbine prema tuženoj.

7. Osporavajući pravilnost takvog pravnog shvaćanja, a kojim je drugostupanjski sud ocijenio da popunjena i predana na naplatu bjanko zadužnica ima učinak pravomoćno presuđene stvari, pitanjima zbog kojih je podnesena revizija, tužitelj

problematizira pravilnost takvog pravnog shvaćanja, suprotstavljajući mu pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u presudi Revt 167/07-2 od 15. travnja 2008.

8. U toj presudi Vrhovni sud Republike Hrvatske, polazeći od utvrđenja u tom spisu predmeta, uz ostalo činjenice da tuženik nije isplatio ugovoreni iznos, a za koji se tužitelj nije uspio naplatiti na temelju bjanko zadužnice, izrazio pravno shvaćanje da to što zadužnica ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi, ne znači da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari.

9. U skladu s prethodno izloženim, ocijeniti je kako je pravno shvaćanje iz pobijanog rješenja, a prema kojem izdata i popunjena bjanko zadužnica ima učinak pravomoćno presuđene stvari je suprotno onom izraženom u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt 167/07-2 od 15. travnja 2008., a to pak znači da su u konkretnom slučaju ostvarene pretpostavke iz odredbe čl. 382. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14 – dalje: ZPP), a koja se na temelju odredbe čl. 117. st. 4. u vezi sa odredbom čl. 67. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 70/19 – dalje: ZID ZPP) primjenjuje na ovaj spor za dopuštenost tzv. izvanredne revizije, u smislu potrebe intervencije Vrhovnog suda Republike Hrvatske putem instituta revizije, a radi osiguravanja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

10. O pitanju značaja i učinku zadužnice na pravo njezinog imatelja da svoje potraživanje ostvaruje i podnošenjem tužbe u parničnom postupku, raspravljeno je na IV. sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 7. studenoga 2016. na kojoj je zauzeto pravno shvaćanje: "Zadužnica nema značaj pravomoćno presuđene stvari."

11. U smislu prednjeg, odgovor na pitanja zbog kojih je ova dopuštena revizija podnesena jest da zadužnica nema značaj pravomoćno presuđene stvari.

12. To pak znači da za podnošenje tužbe, a kojom je inicirana ova parnica nije bilo zapreka o kojima govori odredba čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP-a, a na kojoj je drugostupanjski sud utemeljio pobijano rješenje te tužbu odbacio.

13. Slijedom navedenog, a kako pobijano drugostupanjsko rješenje je posljedica pogrešnog pravnog shvaćanja o postojanju razloga za odbacivanje tužbe u ovom sporu, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP-a, to je, a na temelju odredbe čl. 394. st. 4. u vezi sa odredbom čl. 400. st. 3. ZPP-a, a koje se na temelju odredbe čl. 117. st. 1. u vezi sa odredbom čl. 81. ZID ZPP primjenjuju na ovaj spor, trebalo to rješenje ukinuti i predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, a povodom žalbe tužitelja na prvostupanjsku presudu.

14. Odluka o troškovima revizijskog postupka ostavlja se za konačnu odluku, sve na temelju odredbe čl. 166. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 21. travnja 2021.

Predsjednik vijeća:
Branko Medančić, v.r.